

ПРОТОКОЛ

№ 332

гр. София, 19.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 172 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА**

при участието на секретаря **МОНИКА В. АСЕНОВА**
Сложи за разглеждане докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА**
Гражданско дело № 20221110131666 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:47 часа се явиха:

При спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК

На именното повикване в 10:47 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ З. Д. „Е.“ АД – редовно уведомен от предходното съдебно заседание, представлява се от юрк. Н., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ М. Б. К. – редовно уведомен от предходното съдебно заседание, не се явява, не изпраща процесуален представител.

СВИДЕТЕЛЯТ К. К. С. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се.

ЮРК. Н.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като счете, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ

КОНСТАТИРА, че с протоколно определение от 25.09.2023 г., е допуснал до разпит един свидетел на ищеца при режим на призоваване.

СЪДЪТ

КОНСТАТИРА, че в залата се намира допуснатия до разпит при режим на призоваване свидетел на ищеца – К. К. С..

СЪДЪТ пристъпи към провеждане процедурата по неговото изслушване.

СВИДЕТЕЛЯТ ПРЕДОСТАВЯ на съдебния секретар документ за самоличност.

СЪДЕБНИЯТ СЕКРЕТАР ПОТВЪРЖДАВА самоличността на свидетеля и връща документа му за самоличност.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ

К. К. С. на 30 години, неосъждан, без дела и родство със страните.

СВИДЕТЕЛЯТ Е ПРЕДУПРЕДЕН ЗА НАКАЗАТЕЛНАТА ОТГОВОРНОСТ ПО ЧЛ. 290 НК. ОБЕЩАВА ДА ГОВОРИ САМО ИСТИНАТА.

СВИДЕТЕЛЯТ К. С. НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Н.: Да, спомням си, че участвах в ПТП през 2017 година. ПТП-то беше септември, октомври месец, но не се сещам точно кога. Тогава аз управлявах автомобил „Мерцедес“, модел „124“, с рег. № Другият автомобил беше „Опел“, модел „Корса“, бял цвят. Като цяло спрях на един магазин, на който се случи ПТП-то, за да си взема вода. Докато си взимах вода, чух трясък и видях как „Корсата“ е ударила моята кола. Явно той се беше отклонил от пътя, тъй като моята кола беше спряла в момента, бях спрял до магазина и не бях в колата, когато се случи това нещо даже. След което шофьорът даде само назад и побягна по първата възможна улица, която е и после се върна не знам защо, той се върна там откъдето е дошъл, там от село С.. Ударът по моя автомобил беше в предната част, бронята, фара, отпред гредата също беше изкривена и понеже беше запалена колата, инсталацията на газовата ми изгоря и също даде на късо.

СВИДЕТЕЛЯТ К. С. НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Аз бях спрял пред магазина. Там не мога да кажа, че е обозначено за спиране мястото, но пътят е достатъчно голям за да се разминат четири коли. Не, няма знак, че е забранено спирането и престоя там. Бях отвън до магазина, чух трясъка, обърнах се и го видях, шофьорът беше мъж. Мисля, че не караше много бързо. Имаше достатъчно място да заобиколи моята кола, предостатъчно място имаше на този път, в смисъл там паркират коли винаги, но той караше в неговата лента. Водачът избяга от ПТП, аз звъннах на телефон 112 и един от хората, който беше паркирал пред мен, с колата си го догони и видя къде паркира колата.

СВИДЕТЕЛЯТ К. С. НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Н.: Да, има тротоар там, аз бях на тротоара, а автомобилът ми беше паркиран плътно до тротоара. Шофьорът на другия автомобил избяга, след което дойде патрул. Аз извиках КАТ. След като дойде патрула, показахме им кой е автомобила и после до тях ходиха, но не знам какво е станало вече там. Имах протокол за ПТП, който занесох до „Е.“, ако не се лъжа. На мен не ми беше съставен никакъв акт.

Поради изчерпване на въпросите към свидетеля,

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ с процедурата по разпит на свидетеля К. К. С..

ИЗДАДЕ СЕ 1 БРОЙ РКО на свидетеля.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля К. К. С. от залата.

ЮРК. Н.: Имаме една молба от 02.10.2023 г., която е с формулирани искания във връзка с установяване приемането на наследството, не знам дали има произнасяне по нея. Става въпрос за банкови сметки, кредитни истории, имоти, автомобили и също за изискване за вписване за приемане на наследство в особената книга на СРС, във връзка с оспорванията, които особения представител направи миналия път.

СЪДЪТ намира, така направените искания за ненеобходими за

разрешаване на настоящия правен спор.

ЮРК. Н.: Тъй като казахме, че ще се ползваме от представеното споразумение, имаше направено искане за СГЕ и ответника беше задължен да представи снимков материал за целите на графологическата експертиза. Не помня, от кого е направено това искане, може би е от нас, но... Те са го оспорили и имахме указания, да посочим дали ще се ползваме и с една от молбите сме посочили, че ще се ползваме от документа.

Във връзка с направеното оспорване от особения представител на ответника в отговора на исковата молба, за това, че подписът положен под представеното към исковата молба Споразумение от 22.04.2019 г., не изхожда от лицето Б. Т., съдът с протоколно определение от 25.09.2023 г., е дал указания на особения представител на ответника – адв. Т., да представи сравнителен материал от подписа на лицето, чийто подпис се оспорва, в срок до днешното съдебно заседание, като му е и разяснил, че в случай, че такъв не бъде представен, ще отмени определението, с което е уважил допускане този способ на доказване, съгласно разясненията дадени в Определението от 16.11.2017 г. на ВКС. Указанията на съда са надлежно получени от особения представител на ответника на 02.10.2023 г., видно от призовката на лист 93 от делото, като до настоящия момент те не са изпълнение, поради което съдът счита, че не следва да открива производство по чл. 193 от ГПК, за изследване подписа, положен в Споразумението от 22.04.2019 г.

ЮРК. Н.: Нямам други доказателствени искания.

С оглед липсата на доказателствени искания, съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

**ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО И
ДАВА ХОД ЗА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.**

ЮРК. Н.: Моля да се произнесете с решение, с което да уважите

предявления иск. Моля да ни присъдите разноски, съгласно списък, който представям.

ДА СЕ ИЗДАДЕ РКО на особения представител на ответника М. Б. К. – адв. Т..

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

СЪДЪТ ОБЯВИ СВОЕТО РЕШЕНИЕ.

РЕШЕНИЕ

гр. София, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II ГО, 172 с-в, в публичното заседание на 19.01.2024 г. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДЕСИСЛАВА ИВАНОВА

при секретаря Моника Асенова, като разгледа докладваното гр. дело № 31666 по описа за 2022 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът твърди, че между него и трето за спора лице, явяващо се деликвент и виновен водач за настъпване на ПТП е съществувало валидно гражданско правоотношение по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, по време на действие, на който е реализирано ПТП, в резултат на виновното и противоправното поведение на застрахования при ищеца водач, поради което ищцовото дружество е заплатило застрахователно обезщетение в ползва на другия водач, участник в ПТП-то, собственик на увреденото имущество. Заявява, че след настъпване на същото, деликвентът е починал, поради което насочва настоящия иск срещу един от неговите наследници, а именно ответницата по

делото – М. Б. К., съобразно припадащата ѝ се идеална част от наследството на общия наследодател.

В срока за отговор е постъпил такъв от ответницата по делото, чрез нейния особен представител, с който оспорва иска като неоснователен.

Съдът като взе предвид твърденията и възраженията на страните, както и събраните по делото доказателства, намери за установено следното, а именно: от представените по делото доказателства, включително и тези, събрани чрез разпит на свидетеля К. С. е видно, че на 14.09.2017 г., в района на гр. Перник е настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Опел“, модел „Корса“, както и лек автомобил „Мерцедес“, модел „124“.

От показанията на разпитания свидетел се установява, че виновен за настъпване на процесното ПТП е водачът на лек автомобил „Опел“, модел „Корса“, който е нарушил правилото на чл. 20, ал. 2 от Закона за движението по пътищата и не е взел предвид, наличието на пречка за неговото безпрепятствено движение, каквато пречка е бил паркираният лек автомобил „Мерцедес“, модел „124“ на участък от пътно платно, на място, което не е забранено за престой или паркиране, съгласно изричното уточнение на свидетеля, чиито показния съдът кредитира като преки и непосредствени, предвид на това, че същият е бил очевидец на местопроизшествието.

Извод за наличие на вина от страна на водача на автомобил „Опел“, модел „Корса“ се извежда и от обстоятелството, че същият е признал вината си, подписвайки представеното по делото Споразумение от 22.04.2019 г., който документ освен формална доказателствена сила, притежава и доказателствена стойност, относно фактите за съществуването на който е направено признание, доколкото те се явяват неизгодни за страната, релевирала същото. Предвид обстоятелството, че това признание изхожда от наследодателя на ответницата по делото, то обвързва и нейната правна сфера, доколкото тя не се явява трето за спора лице и същото ѝ е противопоставимо, съгласно утвърдената съдебна практика, а и по аргумент на разпоредбата на чл. 165, ал. 2 от ГПК.

Обстоятелството за това, как е протекъл механизма на реализиране на процесното ПТП се установява и от заключението на САТЕ, съгласно което уврежданията по лек автомобил „Мерцедес“, модел „124“ се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 14.09.2017 г., произшествие в

град Перник.

В случая, съдът намира възражението на особения представител на ответника, за липса на доказателства, че ответницата е приела наследството на общия наследодател – Б. Т. за неоснователно, доколкото по делото не се установи ответницата да е направила отказ от наследството на своя наследодател в изискуемата от закона надлежна писмена форма, който отказ да е вписан и в съответната нарочна книга, водена от местно-компетентния районен съд. Ето защо, правната сфера на ответницата, следва да бъде ангажирана с отговорността и задълженията на нейния наследодател, съобразно припадащия ѝ се дял от наследството на същия, който в случая възлиза на $\frac{1}{4}$ идеална част, предвид обстоятелството, че след смъртта си Б. Т. е оставил за наследници своите три деца и съпругата си, всеки от които е наследил равни части, възлизащи на $\frac{1}{4}$ от наследствената маса.

От приетото заключение от ССЕ, се установява, че ищцовото дружество е заплатило застрахователно обезщетение в полза на собственика на увреденото имущество в размер, твърдян от ищеца, именно в размер на сумата от 1031,65 лева, като се установява, че са заплатени и застрахователните премии, дължими по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Доколкото от показанията на свидетеля се установи, че след реализиране на ПТП-то, виновният за неговото настъпване водач е напуснал местопроизшествието, то застрахователят, заплащайки дължимото застрахователно обезщетение е придобил регресно право, срещу виновния водач, на основание чл. 500 от КЗ, като от ищеца не се оспорва, напротив прави се изрично признание, че приживе наследодателят е погасил процесното вземане до сумата от 300,00 лева, а непогасеният остатък се равнява на сумата до 731,65 лева, от която сума припадащият се дял на ответницата, съгласно правилата за наследствено правоприемство възлиза на сумата от 182,91 лева, какъвто е и размера на настоящия иск. Предвид обстоятелството, че до приключване на устните състезания не се представиха доказателства за погасяване на процесното вземане, съдът намира иска за основателен и същия следва да бъде уважен в пълния претендиран размер.

В полза на ищеца, съобразно изхода на спора, следва да се присъдят разноски в общ размер на 1080,00 лева, представляващи разноски за

държавна такса, депозит за вещи лица, възнаграждение за особен представител и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран,

СЪДЪТ

РЕШИ:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, по иска предявен с правно основание чл. 422 от ГПК, вр. чл. 500 от КЗ, че М. Б. К., ЕГН *****, с адрес: адрес има задължение към З. Д. „Е.“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: адрес, за заплащане на сума в размер на **182,91 лева**, представляваща $\frac{1}{4}$ от изплатеното застрахователно обезщетение за имуществени вреди по щета № 1500091980/15.09.2017 г., ведно със законната лихва от 05.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА М. Б. К., ЕГН *****, с адрес: адрес, да заплати на З. Д. „Е.“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: адрес, разноски в общ размер на **1080,00 лева**, представляващи разноски за държавна такса, депозит за вещи лица, възнаграждение за особен представител и юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчване препис от него на страните, с молба пред СГС.

Препис да се връчи на страните.

Съдебното заседание приключи в 11:19 часа.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____